

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/77/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200688
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek: 1/ B., bytom D., 2/ P., bytom I., 3/ Y., bytom F., proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Poprade, Partizánska 690/87, Poprad, za účasti Slovenského pozemkového fondu, regionálny odbor Poprad, Partizánska 87, Poprad, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j. 1842/995/2009 RV zo dňa 01. júla 2009, o odvolaní navrhovateľiek proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 5Sp/17/2011-24 zo dňa 23. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 5Sp/17/2011-24 zo dňa 23. februára 2012 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľkám právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením podľa § 250p OSP odmietol ako oneskorene podaný opravný prostriedok navrhovateľiek na preskúmanie rozhodnutia č. j. 1842/995/2009 RV zo dňa 01.07.2009 o reštitučnom nároku podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podali navrhovateľky včas odvolanie tvrdiac, že nečinnosťou príslušných správnych orgánov boli ukrátené na svojich právach, pretože 01.01.2008 nadobudol účinnosť zákon č. 571/2007 Z. z., v dôsledku ktorého nemajú nárok na náhradný pozemok, ale na finančnú náhradu. Tvrdili, že zákon č. 503/2003 Z. z. neobsahuje lehotu ani miesto na podanie opravného prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľiek nie je dôvodné.

Podľa § 250m ods. 2 OSP návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Podľa § 250p veta prvá OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napáda rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne.

Podľa § 45 ods. 2 OSP údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu o oneskorenom podaní opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 01.07.2009, ktoré bolo navrhovateľkám doručené do vlastných rúk dňa 17.08.2009, resp. 18.08.2009. Túto skutočnosť navrhovateľky ani nespochybňovali. Rozhodnutie odporcu pritom obsahovalo správne poučenie o lehote a mieste podania opravného prostriedku v zmysle § 250m OSP. Opravný prostriedok bol však doručený odporcovi osobne až 02.09.2011, teda zjavne oneskorene. Krajský súd preto postupoval správne, keď opravný prostriedok navrhovateľiek podľa § 250p OSP odmietol.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľky sa mohli domáhať ochrany proti nečinnosti správneho orgánu prostredníctvom súdu v zmysle § 250t a nasl. OSP v dobe po uplatnení reštitučného nároku, ak sa nazdávali, že správny orgán o ich žiadosti bezdôvodne v primeranej lehote nekonal. V tejto situácii však nemožno vyhovieť ich žiadosti o zmenu rozhodnutia odporcu, ak sa s rozhodnutím uspokojili a v zákonnej lehote ho nenapadli. Preto sa ani krajský súd nemohol zaoberať zákonnosťou rozhodnutia odporcu, nakoľko by tak mohol urobiť len v prípade včasného podania opravného prostriedku. Treba dodať, že súd by v preskúmvacom konaní nemohol rozhodnúť tak, ako to žiadali v opravnom prostriedku (č. I. 11) - teda nariadiť odporcovi povinnosť upraviť jeho rozhodnutie tak, aby sa riadil zákonom pred 01.01.2008, pretože súdy v preskúmvacom konaní podľa piatej časti OSP preskúmvajú zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešným navrhovateľkám trovy odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.